

Poświęcenie się Niepokalanej

z wprowadzeniem i 13-dniowym przygotowaniem
wg św. Maksymiliana Kolbe

ks. Karol Stehlin

ks. Karol Stehlin

Poświęcenie się Niepokalanej

z wprowadzeniem i 13-dniowym przygotowaniem
według św. Maksymiliana Kolbe

Militia Immaculatae Tradycyjnej Obserwacji
2016

Copyright © 2016

Militia Immaculatae Tradycyjnej Obserwacji

Wydanie I

SPIS TREŚCI

1. Wstęp	7
A) Miłość Boga	7
B) Miłość bliźniego	8
2. Wskazówki praktyczne	11
3. Modlitwy codzienne	16
A) Litania do Niepokalanego Serca Maryi	17
B) Modlitwa św. Maksymiliana Kolbe do Niepokalanej	20
C) Modlitwa o wielkoduszność	20
D) Akt strzelisty Rycerstwa Niepokalanej	21
4. Rozważania i czytanie na każdy dzień	22
1. dzień	22
2. dzień	25
3. dzień	27
4. dzień	29
5. dzień	31
6. dzień	33
7. dzień	35

8. dzień	37
9. dzień	39
10. dzień	41
11. dzień	42
12. dzień	44
13. dzień	45

5. Ceremonia przyjęcia

do Rycerstwa Niepokalanej	48
Veni Creator Spiritus	48
Hymn do Ducha Świętego	50
Witaj, Gwiazdo Morza	52
Słowo kapłana	53
Odnowienie przyrzeczeń Chrztu św.	53
Poświęcenie i nałożenie Cudownego Medalika	54
Akt poświęcenia się Niepokalanej	56
Akty strzeliste Rycerstwa Niepokalanej	57
Hymn Rycerstwa Niepokalanej	58

1. WSTĘP

„Będiesz miłował Pana Boga twego z całego serca twego, z całej duszy twojej, ze wszystkich sił twoich, a bliźniego twego jak siebie samego!” To jest wielkie przykazanie Boże.

A) Miłość do Boga — przyrzeczenie z Chrztu — św. Ludwik Grignon de Montfort

Gdy zastanowimy się choć trochę nad tym, jak to jest z naszą miłością do Boga, będziemy musieli ze wstydem przyznać, że prawie w nas jej nie ma. Kto miłuje, myśli o ukochanym. Jak często myślimy o Bogu? Kto kocha, tęskni za ukochanym i chciałby wciąż być przy nim. Jakże często nasz Pan jest nam całkowicie obojętny i nie istnieje właściwie wcale w naszej świadomości? Kto kocha, ten chciałby zawsze sprawiać radość ukochanemu, nie chciałby nigdy go zasmucić ani też zranić. Jakże często ranimy naszego Pana i zapieramy się go przez nasze grzechy, nasze zaniedbania?

Żeby pomóc nam, biednym, żalonym, niegodnym grzesznikom, posyła nam Pan swoją najświętszą Matkę, po to, by była naszą Matką i Królową naszych serc. Chciałby, żebyśmy się Jej oddali, całkowicie (całkowite oddanie się), aby zmienić nasze całe życie osobiste: żeby wszystko robić

z Nią, zawsze jak dziecko patrzeć na Nią i Ją naśladować. Wszystko czynić poprzez Nią, zawsze jak niewolnik na Nią spoglądać, by być posłusznym Królowej.

Sama Matka Boża posłała nam swojego sługę, który ma nas nauczyć tego prawdziwego i doskonałego oddania się, św. Ludwika Marię Grignon de Montfort. Celem poświęcenia się Maryi jako niewolnik jest taka przemiana naszego życia osobistego (życie modlitewne, przyjmowanie sakramentów, ćwiczenia w cnocie, duch ofiarny), żebyśmy coraz bardziej kochali Boga i poprzez to wreszcie wypełniali nasze najświętsze przyrzeczenie, przyrzeczenie z Chrztu św. Święty Grignon uczy nas, że powinniśmy zawsze i wszędzie naszą małą biedną rękę wkładać w rękę Matki Bożej i dać się przez Nią prowadzić. Tylko wtedy będziemy w stanie wspiąć się na szczyt doskonałości i na koniec dotrzeć do bram Nieba.

B) Miłość bliźniego — Bierzmowanie — św. Maksymilian Kolbe

Przecież według pierwszego przykazania miłości Boga Chrystus wymaga od nas, żebyśmy się „wzajemnie miłowali tak jak JA was umiłowałem” i nazywa to swoim nowym przykazaniem. Jak Chrystus nas umiłował? Wszystko oddał, by nas uratować od wiecznego nieszczęścia i zaprowadzić nas do wiekuistego szczęścia.

Również tutaj musimy postawić sobie pytanie: Czy kiedykolwiek kochaliśmy bliźniego tak jak On? Jak często myślimy o zbawieniu ludzkich dusz? Większość z nich jest nam obojętna, a pozostałe nas denerwują. A gdy życzymy komuś wszystkiego dobrego, to ogranicza się to przeważnie tylko do życzeń „zdrowia, pomyślności i sukcesów”.

Również i tutaj Pan posyła nam pomoc, żebyśmy coraz lepiej realizowali wielkie przykazanie miłości: swoją kochającą Matkę, Królową, która kocha wszystkich ludzi prawie tak samo mocno jak Chrystus: każdego z osobna bardziej niż kochać potrafiłaby nawet najlepsza matka na świecie swoje ukochane dziecko. Ponadto Chrystus dał Jej wszystkie łaski, dzięki którym ludzie mogą być nawróceni i uratowani. Lecz Bóg chce, żebyśmy także i my mieli swój udział w tym dziele RATOWANIA LUDZI. Dlatego otrzymaliśmy jeszcze jeden sakrament, ŚWIĘTE BIERZMOWANIE, który udziela nam łask Ducha św. nie tylko dla naszego własnego uświęcenia, lecz również aby być żołnierzem Chrystusa i współdziałać w budowaniu mistycznego Ciała Chrystusa.

Żeby nie zmarnować tych wielkich łask świętego Bierzmowania i ostatecznie wstąpić do armii Króla — odpowiadając na Jego wezwanie — posyła nam Pan Niepokalaną, żebyśmy zostali Jej rycerzami, wstąpili do Jej małej armii i w ten sposób Jej pomagali, ratować dusze Jej dzieci — tyle, ile tylko możliwe.

Również tutaj Immaculata posyła nam swojego sługę, który ma nas nauczyć, jak mamy ratować dusze jako Jej narzędzie i jak wzbudzać w sobie coraz bardziej łaski otrzymane na św. Bierzmowaniu: św. Maksymilian Kolbe zakłada Rycerstwo Niepokalanej, żeby położyć cały świat u JEJ stóp, aby ONA wszędzie starła głowę węża i pokonała wszystkie błędy na całym świecie.

Spójrz, królowa Nieba i Ziemi staje się żebrakiem, przychodzi do mnie i błaga pokornie: Moje dziecko, potrzebuję Ciebie! Czy zechesz mi pomóc w ratowaniu moich dzieci, nieśmiertelnych dusz? „... wielu ludzi idzie na wieczne potępienie, gdyż nie ma nikogo, kto by się za nich modlił i ofiarował.” (Fatima, 19.08.1917)

Święty Maksymilian Kolbe tak to opisuje:

„Czyż nie piękny to ideał życia? — Wojna, by zdobyć cały świat, serca wszystkich i każdego z osobna, zaczynając od siebie... Potęga nasza w uznaniu swej głupoty, słabości i nędzy, i ufności bezgranicznej w dobroć i potęgę Niepokalanej.” (list z 11.12.1930) „Pod sztandarem Niepokalanej rozegra się wielka bitwa i wzniesiemy nasze chorągwie na bastionach księcia tego świata. Wówczas Niepokalana będzie Królową całego świata i każdego z osobna w szczególności...” (list z 30.06.1931).

2. WSKAZÓWKI PRAKTYCZNE

Żeby poświęcić się Niepokalanej świadomie i z oddaniem jako narzędzie w Jej rękach, trzeba się z pewnością do tego dobrze przygotować. Im bardziej zdaję sobie z tego sprawę, jak głębokie i istotne jest takie oddanie się, tym bardziej będę się do niego przygotowywał. Najpierw musi zostać pogłębione oraz dojrzyć moje rozeznanie duchowe: To następuje na drodze duchowego czytania. Potem ta rzeczywistość duchowa musi przeniknąć moją istotę i zjednoczyć mnie poprzez Maryję z Bogiem: to następuje dzięki rozważaniom i modlitwie. Aż wreszcie dochodzi do przełożenia tego rozeznania duchowego na konkretne działania w moim życiu: to następuje poprzez ćwiczenie w cnotach, przede wszystkim przez posłuszeństwo wobec woli Bożej i Niepokalanej. To oznacza, że coraz bardziej się staramy być do NIEJ podobnymi w naszym myśleniu, życzeniach, mowie i czynach. Lecz czego Ona życzy sobie najbardziej? Żeby jej ukochane dzieci, dla których pod krzyżem tak niewypowiedzianie cierpiała, nie poszły na zatracenie, tylko żeby trafiły do Nieba. I żebyśmy Jej w tym pomogli!

Ta mała książeczka jest odpowiedzią na życzenie wielu osób, które chciałyby otrzymać konkretne wskazówki, jak przygotować się do całkowitego oddania się Niepokalanej. Przygotowanie rozłożone jest na 13 dni jako „poszerzona

nowenna”. Poprzez to chcemy okazać nadzwyczajną cześć Naszej Pani z Fatimy, której szczególnie miła jest właśnie ta liczba.

Kilka ważnych uwag wstępnych:

1. Następujące wskazówki są tylko propozycjami, gdyby ktoś nie był w stanie, czy to ze względu na brak czasu czy też z innych ważnych przyczyn, stosować się do nich codziennie, to jednak i tak powinien zostać rycerzem Niepokalanej. Święty Maksymilian NIE chciał stawiać skomplikowanych i trudnych warunków dla wstępujących do Rycerstwa Niepokalanej; wręcz przeciwnie, pragnął, by to było jak najprostsze. Kto odda Niepokalanej tylko mały palec, tego potrafi Ona tak przyciągnąć do siebie, że nawet z najmniejszego aktu miłości uczyni wielki akt całkowitego oddania się (patrz również punkt 5).

2. Teksty tej książeczki można rozważać w każdym czasie, przed i po przyjęciu do MI, w celu odnowienia całkowitego oddania się albo też przy każdej innej okazji. Oczywiście można odnowić akt poświęcenia się również i bez tego przygotowania. Święty Maksymilian życzy sobie, żeby czynić to z okazji większych świąt maryjnych. Pomimo to jest rzeczą niezwykle pożyteczną raz do roku

UROCZYŚCIE odnowić poświęcenie, przygotowując się do tego przez 13 dni.

3. Dniem z pewnością najbardziej odpowiednim do poświęcenia się bądź też jego uroczystego odnowienia jest święto Niepokalanego Poczęcia. Według św. Maksymiliana w tej tajemnicy ukazuje się cała istota Maryi, dlatego też nazywa Ją krótko: „Niepokalana!” Jest Ona nie tylko całkiem wolna od grzechu i „bez grzechu pierworodnego poczęta”, lecz wolą Boga jest, aby w swoim Synu i poprzez swojego Syna stała się źródłem naszego nawrócenia, oczyszczenia i uświęcenia.

4. Gdy prześledzimy historię MI, możemy jasno dostrzec, że Rycerstwo najbardziej wzrasta tam, gdzie duszpasterze w parafiach przygotowują do tego wiernych. Z pewnością wspólne przygotowanie pod kierownictwem kapłana jest dziełem, które Niepokalanej jest niezmiernie miłe, i któremu będzie z całą pewnością szczególnie błogosławić. Duszpasterz niech po prostu podąży wraz z wiernymi za wskazówkami zawartymi w tej książeczce.

5. Tylko wtedy jesteśmy prawdziwymi rycerzami Niepokalanej, gdy się staramy zainteresować i zachwycić NIA bliźnich, oraz prowadzić ich do NIEJ.

Czy można komuś, kto właśnie dopiero odnalazł drogę do wiary, doradzić, żeby został rycerzem Niepokalanej, nawet gdy ta osoba jeszcze nie jest w stanie prowadzić regularnego życia duchowego? KONIECZNIE! PATRZ PUKNT 1! W takim przypadku powinno się takiej osobie w miarę możliwości jak najbardziej ułatwić dokonanie aktu poświęcenia się i nie zniechęcać jej zbyt trudnymi dla niej jeszcze warunkami. Gdy otrzyma tę książeczkę, powinna wiedzieć, że jest to tylko mała pomoc, a nie warunek przyjęcia do MI.

6. Co konkretnie należy robić?

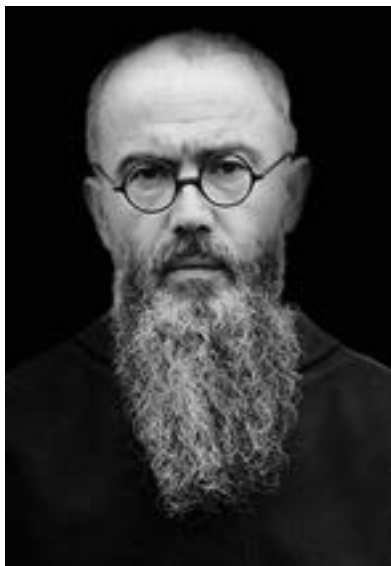
— Proszę zarezerwować każdego dnia 15–20 minut dla Niepokalanej, podczas których będziecie odmawiać codzienne modlitwy i prowadzić rozważania. Jeżeli macie wystarczająco dużo czasu, wykorzystajcie go na czytanie duchowe.

— Zawsze starajcie się ponosić małe ofiary ku czci Niepokalanego Serca Maryi, żeby ją pocieszyć i przybliżyć do Niej choć jedną duszę.

— Zawsze starajcie się wypowiadać krótki akt strzelisty w intencji ratowania dusz, przede wszystkim tych, które widzicie wokół siebie albo o których właśnie myślicie (patrz akty strzeliste 3d).

— Rozdawajcie przy każdej okazji cudowne medaliki, ulotki itp. Zanim to zrobicie, odmówcie najpierw akt

strzelisty do Niepokalanej, żeby ONA otworzyła serce tego człowieka, również potem. Jeśli spotkacie się z odmową, to szczególnie wtedy skierujcie akt strzelisty o nawrócenie tego człowieka. Gdy ktoś was zapyta, poproście Niepokalaną, żeby przemówiła przez wasze usta. Z reguły jest lepiej POWIEDZIEĆ MNIEJ, udzielając kilku krótkich wyjaśnień jak również wskazówek, gdzie osoba zainteresowana mogłaby znaleźć dalsze informacje (proszę zwracać uwagę na stronę internetową, która jest podana na ulotkach!).

3. CODZIENNE MODLITWY PRZYGOTOWUJĄCE

A) Litania do Niepokalanego Serca Maryi

Odmawiamy codziennie tę litanię, ponieważ Niepokalane Serce Maryi jest widocznym wyrazem tego, że jest Ona aż do końca czasów dla ludzi pośredniczką wszystkich łask na drodze ku nawróceniu i uświęceniu. To nie jest przypadek, że MI została założona w tym samym roku, w którym Matka Boża w Fatimie pokazała światu swoje Niepokalane Serce jako OSTATNIA NADZIEJĘ w tych czasach ostatecznych.

B) Modlitwa św. Maksymiliana Kolbe do Niepokalanej

Ta modlitwa jest cudownym wyrazem miłości rycerza do swojej Pani. Jest prośbą, żeby wypełniła się wola Boga, który chce, żeby na końcu czasów mistrzowskie dzieło jego wszechmocy, NIEPOKALANA, została w należyńy jej sposób doceniona i wysławiona. Nie istnieje z pewnością nic, co Bogu byłoby bardziej miłe niż wola, by stać się wiernym dzieckiem i gorliwym rycerzem Maryi.

C) Modlitwa o wielkoduszność św. Ignacego Loyoli

Ta modlitwa jest streszczeniem rekolekcji ignacjańskich i motta tego „żołnierza Maryi”, aby wszystko czynić dla większej chwały Boga. Jest to pokorna prośba, by dotrzeć do wiecznego celu i stać się pełnym chrześcijaninem — przez Niepokalaną!

D) Akty strzeliste

Ponieważ są tak krótkie, można często je odmawiać w ciągu dnia. Są płomieniami, które unoszą się z naszych serc do nieba, otwierają serce Boga, z którego wlewają się strumienie łask do naszego ciemnego świata i do naszych dusz.

A) Litania do Niepokalanego Serca Maryi

Kyrie elejson, Chryste elejson, Kyrie elejson.

Chryste, usłysz nas, Chryste, wysłuchaj nas.

Ojczy z nieba, Boże, *zmiłuj się nad nami.*

Synu, Odkupicielu świata, Boże, *zmiłuj się nad nami.*

Duchu Święty, Boże, *zmiłuj się nad nami.*

Święta Trójco, Jedyny Boże, *zmiłuj się nad nami.*

Serce Maryi Niepokalane, *módl się za nami.*

Najukochańsze Serce Córki Ojca Niebieskiego,

módl się za nami.

Najuwielbięższe Serce Matki Syna Bożego,
Wybrane Serce Oblubienicy Ducha Świętego,
Serce Maryi, stolico mądrości,
Serce Maryi, zwierciadło sprawiedliwości,
Serce Maryi, zbiorze wszelkiej świętości,
Serce Maryi, Arko przymierza,
Serce Maryi, Bramo niebieska,
Wślawione Serce Maryi,
Możne Serce Maryi,
Łaskawe Serce Maryi,
Wierne Serce Maryi,
Chwalebne Serce Maryi,
Miłościwe Serce Maryi,
Potulne Serce Maryi,
Pokorne Serce Maryi,
Cierpliwe Serce Maryi,
Serce Maryi, dla nas zasmucone
Serce Maryi, dla nas pełne boleści,
Serce Maryi, dla nas przeszyte,
Serce Maryi, Ucieczko grzesznych,
Serce Maryi, Pocieszycielko utrapionych,
Serce Maryi, wzmocnienie wiernych,
Serce Maryi, silna pomocy w pokusach,
Serce Maryi, nadziejo konających
Serce Maryi, podpora Twych czcicieli,

Serce Maryi, wsparcie w naszych smutkach,
Serce Maryi, zwierciadło miłości Boskiego Serca,
Serce Maryi, majestatem i chwałą w niebie ukoronowane,
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,

przepuść nam, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,

wysłuchaj nas, Panie.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata,

zmiłuj się nad nami.

Chryste usłysz nas. Chryste wysłuchaj nas.

Ojciec nasz..., Zdrowaś Maryjo...

V. Dozwól nam chwalić Ciebie, o Panno święta,

R. Daj nam moc przeciwko nieprzyjaciołom Twoim.

Módlmy się. Boże, któryś święte i Niepokalane Serce Maryi tymi samymi uczuciami miłosierdzia dla nas napełnił, którymi serce Jezusa Chrystusa, Twego i Jej Syna, zawsze przepełnione było, udziel nam wszystkim, którzy to chwalebne Serce uwielbiają, aby przez zasługi tegoż otrzymali doskonałą zgodność swych uczuć i skłonności z Najświętszym Sercem Jezusa Chrystusa aż do swej śmierci.

Amen.

B) Modlitwa św. Maksymiliana do Niepokalanej

Dozwól mi chwalić Cię, Panno Przenajświętsza.

Dozwól, bym własnym kosztem Cię chwalił.

Dozwól, bym dla Ciebie i tylko dla Ciebie żył, pracował, cierpiał, wyniszczył się i umarł.

Dozwól, bym do Ciebie cały świat przywiódł.

Dozwól, bym się przyczynił do jeszcze większego, do jak największego wyniesienia Ciebie.

Dozwól, bym Ci przyniósł taką chwałę, jakiej jeszcze nikt Ci nie przyniósł.

Dozwól, by inni mnie w gorliwości o wywyższenie Ciebie prześcigali, a ja ich, tak by w szlachetnym współzawodnictwie chwała Twoja wzrastała coraz głębiej, coraz szybciej, coraz potężniej, tak jak tego pragnie Ten, który Cię tak niewysłowienie ponad wszystkie istoty wyniósł.

W Tobie jednej bez porównania bardziej uwielbiony stał się Bóg niż we wszystkich Świętych swoich.

Dla Ciebie stworzył Bóg świat. Dla Ciebie i mnie też Bóg do bytu powołał. Skądże mi to szczęście?

O dozwól mi chwalić Cię, o Panno Przenajświętsza.

C) Modlitwa o wielkoduszność św. Ignacego Loyoli

O umiłowane Słowo Boże,
naucz mnie być hojnym

by służyć Ci tak, jak tego jesteś godzien
by dawać bez miary
by walczyć bez strachu przed ranami
by pracować bez spoczynku
by się poświęcić nie oczekując żadnej nagrody
prócz poczucia że spełniłem Twoją Najświętszą wolę.
Amen.

D) Akt strzelisty Rycerstwa Niepokalanej

O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy, i za wszystkimi, którzy się do Ciebie nie uciekają, a zwłaszcza za masonami i poleconymi Tobie!

Święty Maksymilianie Kolbe — módl się za nami!
Niepokalane Serce Maryi — bądź naszym ratunkiem!
Jezu, Maryjo, kocham was — ratujcie dusze!

4. ROZWAŻANIA I CZYTANIA NA KAŻDY DZIEŃ

Pierwszy dzień

Rozważanie:

Każdego dnia rozważamy jeden punkt modlitwy poświęcenia się. Teksty zaznaczone kursywą są wyjątkami z oryginalnego komentarza do „Aktu poświęcenia się Niepokalanej” św. Maksymiliana Kolbe.

O Niepokalana!

Zwracamy się do Niej tym imieniem, bo Ona sama w Lourdes tak swoje imię podać raczyła: Niepokalane Poczęcie. Niepokalany jest Bóg i każda z trzech Osób Bożych, ale nie jest On poczęty. Niepokalani aniołowie, ale i u nich nie ma poczęcia. Niepokalani pierwsi rodzice przed grzechem, ale i ci poczęci nie byli. Niepokalany Pan Jezus i poczęty, ale nie był On poczęciem, ponieważ jako Bóg istniał już przedtem i stosowały się do Niego słowa Imienia Bożego objawione Mojżeszowi: „Jam jest, który jest” (WJ 3,14), który zawsze jest, a nie poczyna być. Inni ludzie są poczęciem, ale skalanym, Ona jednak jest nie tylko poczęta, ale Poczęciem i to Niepokalany. Nazwa ta mieści wiele więcej tajemnic, które z czasem odkrywane będą. Wskazuje ona bowiem, że jakoby do istoty Niepokalanej

należało jej Niepokalane Poczęcie. — Miła Jej musi być ta nazwa, bo oznacza pierwszą łaskę, jaką Ona w pierwszej chwili swego istnienia otrzymała, a pierwszy dar jest darem najmiłszym. Sprawdza się ta nazwa i poprzez Jej życie, bo zawsze była nieskalana. Stąd i łaski pełna, i Pan Bóg z Nią zawsze, i do tego stopnia z nią, że aż się stała Matką Syna Bożego.

Objaśnienia:

Od samego początku św. Maksymilian chce wskazać/zwrócić na wyjątkowość tajemnicy Niepokalanego Poczęcia, porównując Maryję z wszystkimi innymi: z samym Bogiem, z Chrystusem, z ludźmi. Poczęcie jest pojęciem niełatwym do zdefiniowania, gdyż zawiera w sobie wiele treści. Jest to początek egzystencji jednostki, ten początek jest zarazem przyjęciem istnienia od Boga. Moje poczęcie jest momentem, w którym Bóg Stwórca wszystko mi przekazuje w darze, wszystko, czym jestem i co mam, a ja przyjmuję to: bezpośrednio od Boga przyjmuję moją duszę, natomiast moje ciało przyjmuję za pośrednictwem moich rodziców.

Tym samym staje się jasne, że wszyscy ludzie „są poczęci”. Ale „ponieważ grzech Adama przeszedł na wszystkich ludzi”, moment mojego poczęcia nie jest czysty, niepokalany, lecz jest skalany grzechem pierworodnym. Natomiast Bóg, wiecznie święty i „immaculatus”, nie może być poczę-

ciem, gdyż zawsze był i wszystko w sobie posiada. Nigdy nie miał początku i nigdy niczego od nikogo nie „przyjął”. Poniekąd między Bogiem i ludźmi jest Maryja: jak wszyscy ludzie jest poczęta i jej poczęcie jest początkiem jej istnienia. Z Bogiem jednak łączy ją bezgrzeszność, jej nieskalaność, jej niepokalane istnienie.

To jest pierwsza łaska, która niejako kształtuje jej najskrytszą istotę. Gdy objawia się w Fatimie, odpowiada na pytanie Łucji, skąd przybywa: „Jestem z Nieba.” Nie mówi, „przychodzę z Nieba”, tylko „jestem z Nieba”, jak gdyby chciała powiedzieć: Moją istotą jest być z Nieba, jestem bardziej niebiańska niż ziemską. Immaculata Conceptio — jedyne arcydzieło spośród wszystkich stworzeń, nieskończenie bliższe Bogu niż wszystkie zastępy aniołów i świętych. W rzeczy samej: „Nazwa ta zawiera w sobie wiele tajemnic!”

Czytanie duchowe:

(za każdym razem z książki „Niepokalana, nasz ideał”)

Rozdział: Tajemnica Niepokalanej, str. 86

Uwaga: Jeśli zaproponowane teksty są dla kogoś zbyt długie, niech czyta tyle, ile może i niech nie rezygnuje z dokończenia tej nowenny.

Drugi dzień

Rozważanie:

Nieba i ziemi Królowa

W rodzinie kochający rodzice spełniają, w czym tylko mogą, wolę dzieci, o ile ta nie jest dla nich szkodliwa. Tym bardziej Pan Bóg, Stwórca i Pierwowzór ziemskich rodziców, chce spełniać wolę swoich stworzeń, o ile ta nie jest dla nich szkodliwa, czyli jest zgodna z Jego wolą. Niepokalana w niczym nie odchyliła się od woli Bożej. We wszystkim miłowała wolę Bożą — Boga, więc też słusznie nazywa się Wszechmocą proszącą, ma wpływ na Boga samego, na cały wszechświat, jest Królową i nieba, i ziemi. W niebie wszyscy uznają władanie Jej miłości. A ta część pierwszych aniołów, która Jej królowania uznać nie chciała, utraciła też miejsce swoje w niebie.

Jest też królową i ziemi, jako Matka Boga samego. Ale pragnie — i ma prawo do tego — być dobrowolnie uznawaną przez każde serce, być kochaną jako Królowa każdego serca, by przez Nią to serce oczyszczało się coraz bardziej, niepokalane się stało, do Jej serca podobne i coraz bardziej godne zjednoczenia z Bogiem, Miłością Bożą, Najświętszym Jezusa Sercem.

Objaśnienia:

Akt oddania się rozpoczyna się od głębokiego spojrzenia skierowanego w górę do Niej, która stoi niewidoczna

przed nami w swoim pięknie, potędze i matczynej miłości. Święty Maksymilian chce, żebyśmy zajrzeli w głąb Jej najskrytszej istoty, żebyśmy mogli uświadomić sobie, że jesteśmy jak pyłek wobec wielkiej góry. Jeszcze długo zanim zwrócimy się do Niej w naszej dziecięcej miłości, ONA już kieruje pełne miłosierdzia spojrzenie w naszą stronę, aby „wyciągnąć nas z ciemności ku jej cudownemu światłu”. Dopiero gdy ONA stanie się dla nas tak ważna, że nasze własne „ja” prawie zaniknie i nie będziemy więcej trwonić czasu na nasze drobiazgi, tylko będziemy żyć całkowicie ukierunkowani na Nią, w Niej i dla Niej, dopiero wtedy będziemy żyć w pełnym oddaniu.

Wezwanie „Immaculata” pozwala nam na głębokie wejście w Jej najgłębszą istotę, kim Ona jest w oczach Boga i w swoim tzw. wiecznym bycie.

„Królowa nieba i ziemi” daje nam poznać pełnię swojej władzy nad całym stworzeniem, swoją niewypowiedzianą wielkość, wobec której cały wszechświat jawi się niczym kropla wody w obliczu bezkresnego oceanu, którym jest ONA. Nasze wyobrażenie o Maryi nigdy nie będzie wystarczająco wielkie. Gdybyśmy połączyli w jedno całą wspaniałość, ogrom i wielkość stworzenia i odnieśliśmy to wszystko do Maryi, to musielibyśmy przyznać: Ty jesteś prawdziwie wielka! Jakże często brakuje nam ufności, ponieważ zapominamy, jak ONA jest niezmiernie wielka.

Bóg wszystko złożył u Jej stóp, wszystko i wszystkich! Jednocześnie istotne jest dostrzeżenie wiecznego piękna Maryi wraz z jej królewską godnością. Bo potęga sama w sobie przerażałaby nas, a samo piękno mogłoby łatwo prowadzić do sentymentalizmu. Natomiast piękno połączone z królewską potęgą napędza duszę zdumieniem i bojaźnią; i na odwrót: potęga połączona z przyciągającym pięknem zdejmuje z duszy lęk i drżenie.

Czytanie duchowe:

Rozdział: Królestwo Niepokalanej, str. 99

Trzeci dzień

Rozważanie:

Ucieczka grzesznych

Pan Bóg jest miłosierny, nieskończenie miłosierny, a nawet też i sprawiedliwy, i to nieskończenie sprawiedliwy, tak że nawet najdrobniejszego grzechu znieść nie może i pełnego za niego zadośćuczynienia wymagać musi. Szafarką nieskończonej wartości Krwi Przenajświętszej Pana Jezusa, która obmywa te grzechy, jest uosobione miłosierdzie Boże w osobie Niepokalanej. Stąd słusznie Ją nazywamy Ucieczką grzeszników, wszelkich grzeszników, chociażby ich grzechy były jak najcięższe i jak najliczniejsze. Chociażby się im zdawało,

że dla nich nie ma miłosierdzia. Owszem, każde oczyszczenie duszy jest dla Niej nowym potwierdzeniem Jej tytułu Niepokalanego Poczęcia i im dusza jest bardziej pogrążona w grzechach, tym więcej okazuje się potęgą Jej niepokalaności, że daje takiej duszy śnieżną czystość.

Objaśnienia:

Wzwanie „Ucieczka grzesznych” pokazuje konkretnie, kim jest dla nas Maryja, lecz również kim jesteśmy przed Bogiem, a mianowicie biednymi, niegodnymi grzesznikami.

„Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, Panie, któż się ostoi?” (Ps 129). Nasza historia, historia naszej duszy jest tragicznym dramatem iluzji i kłamstwa. Bóg kocha nas bezgranicznie i daje nam w każdym momencie wszystko, a my tak rzadko myślimy o nim. A jeszcze gorsze niż obojętność i zaniedbania są tysiące obraz, które jak ciernie nieprzerwanie przeszywają Jego głowę i serce. Taki jest nasz stan — tak więc nie możemy patrzeć w najświętsze oblicze Boga, który jest „światłością, a nie ma w Nim żadnej ciemności”.

Lecz przed nami stoi potężna Królowa, przed którą kłękają w bojaźni miliardy aniołów, i oto właśnie Ona zwraca się do nas i otwiera swe kochające ramiona: jej uśmiech przyciąga mnie marnego robaczka jak magnes i już wiem, że tutaj jest nadzieja: *Spes nostra, salve!* — Nadziejo nasza, bądź pozdrowiona!

Czytanie duchowe:

Rozdział: Kampania rycerzy Niepokalanej — wysiłek na rzecz zbawienia dusz, str. 42

Czwarty dzień

Rozważanie:

Matka nasza najmiłociwsza

Niepokalana jest Matką całego naszego życia nadprzyrodzonego, bo Ona Pośredniczką łask, owszem Matką łaski Bożej, stąd Matką naszą w dziedzinie łaski, w dziedzinie nadprzyrodzonej. A Matką najmiłociwszą, bo nie masz Matki tak kochającej, tak miłującej, tak Boskiej, jak Niepokalana, cała Boska.

Objaśnienia:

„Tak [bardzo]” oznacza tutaj „ponad wszystko, bezgranicznie”, jest nieporównywalne z żadną nawet wielką stworzoną miłością. To krótkie „tak [bardzo]” wprowadza nas faktycznie w samo wnętrze JEJ istoty: Maryja jest „Matką pięknej miłości”, cała Jej istota jest samym oddaniem się i kochającym miłosierdziem, lecz „tak [bardzo], że przewyższa to naszą możliwość pojmowania.

Gdy odrobinę głębiej wnikiemy w serce Maryi, stwierdzimy od razu, że tak mało JĄ znamy, tak mało cenimy JEJ

miłość i jak słaba jest nasza wiara w nią. Święty Bernard rozumiał tę miłość, modląc się: „... nigdy nie słyszano, aby ktokolwiek, co się pod Twoją obronę ucieka, o Twoje wstawienie błaga i żebrze wspomnienia Twego, miał być od Ciebie opuszczony.” Tak bardzo ONA nas kocha!

To wezwanie jest może najpiękniejsze i najbardziej chwytające za serce:

„Matka nasza najmiłościwsza, która nas tak niezmiernie, tak bezgranicznie kocha.” Wszystko w Maryi jest miłością. Przykłącznij przed jej obrazem, figurą i rozważaj JĄ: jej oczy — płomienie miłości; jej delikatnie uśmiechające się oblicze — wyraz całkowitego oddania się matki swojemu dziecku, jak gdyby dla niej nie było niczego innego na świecie; jej najczystsze ręce, które wyciąga do naszych brudnych rąk, żeby nas przyciągnąć do swojego światła; jej stopy, które niestrudzenie poszukują zagubionych dzieci, żeby mogła zapukać do ich bram i błagać je, aby dały się uratować przez NIĄ. — Wszystko to jest wyrazem największej życzliwości wobec nas. No i jej Niepokalane Serce, które bije dla każdego z nas w niezmiernych boleściach i cierpieniach. — Współodczuwające każdy ból, z każdą doświadczoną w cierpieniu duszą, z każdym złamanym sercem! Wreszcie ONA, całkiem ta sama, tak jak objawiła się w Guadalupe, na Rue de Bac, w La Salette, Lourdes, w Fatimie itd. W taki sposób rozważaj Jej figurę/posąg, Jej obraz na ścianie w twoim

pokoju i powtarzaj: „Miłość! Tylko miłość! Pełnia miłości! Matko, tak bardzo mnie kochasz!”

Czytanie duchowe:

Rozdział: Per Mariam ad Jesum, str. 76

Piąty dzień

Rozważanie:

Której Bóg cały porządek miłosierdzia powierzyć raczył
W rodzinie cieszy się nieraz ojciec, gdy matka wstawiennictwem swoim powściągnie jego karzącą rękę nad dzieckiem, bo wtedy sprawiedliwości staje się zadość i miłosierdzie też się okazuje. Nie bez powodu bowiem zawieszają się sprawiedliwość. Podobnie i Pan Bóg, by nas nie karać, daje nam duchową matkę, której wstawiennictwu nigdy się nie opiera. Stąd święci twierdzą, że Pan Jezus sobie zachował porządek sprawiedliwości, Niepokalanej oddając cały porządek miłosierdzia.

Objaśnienia:

Znany nam jest tytuł „Matka miłosierdzia”. Niepokalana jest Matką Odkupiciela, którego całe dzieło odkupienia jest nieskończonym strumieniem miłosierdzia. Tutaj jednak św. Maksymilian idzie jeszcze o wiele dalej,

powołując się na św. Bernarda, który łączy tajemnicę Maryi szczególnie z Bożym zmiłowaniem. Bóg jest sprawiedliwy, bo jest święty. Nieskończona świętość Boga domaga się, żeby wszelka ciemność ustąpiła przed wiecznym światłem. Grzech nie może ostać się przed Bogiem. Dobro musi zostać nagrodzone, a zło ukarane. Sprawiedliwość wymaga, aby wina została spłacona co do ostatniego grosza. Miłosierdzie Boga polega jednak na tym, że Bóg, aby wypełnić wymóg sprawiedliwości, nie szczędzi własnego Syna, lecz wydaje Go za nas wszystkich. My grzeszymy — Chrystus spłaca winę. My popełniamy wykroczenia — Chrystus bierze karę na siebie. Otóż Chrystus podarował teraz ten swój najpiękniejszy przywilej, najgłębszy wyraz swojej miłości do nas, swojej Matce, jako najpiękniejszy klejnot w Jej koronie. Tak więc Maryja może być całkowicie miłosierdziem. A sąd i wymagania co do świętości i sprawiedliwości pozostawia całkowicie swojemu Synowi. Zwraca się Ona do nas nędz-
ników pełna matczynej miłości i zmiłowania.

Czytanie duchowe:

Rozdział: Rola Niepokalanej w czasach ostatecznych,
str. 157

Szósty dzień

Rozważanie:

Ja niegodny grzesznik

Uznajemy tutaj, że nie jesteśmy jak Ona niepokalani, ale grzesznikami. Tym bardziej, że nikt z nas nie mógłby powiedzieć, iż bez grzechu do dnia dzisiejszego przebył, ale czuje się winnym wielu niewierności. Mówimy też „niegodny”, bo doprawdy między Istotą nieskalaną a grzechem skazoną jest poniekąd nieskończona różnica. Stąd z całą prawdą uznajemy się niegodnymi do Niej zwracać, do Niej się modlić, do stóp Jej upaść, by nie stać się podobnym do pysznego Lucyfera, stąd też mówimy:

Rzucam się do stóp Twoich, kornie błagając, abyś mnie całego i zupełnie za rzecz i własność swoją przyjąć raczyła.

Tymi słowami prosimy, tymi słowami błagamy Niepokalaną, by przyjąć nas raczyła, i ofiarujemy się jej całkowicie i pod każdym względem jako Jej dzieci i jako z miłości niewolnicy, i jako słudzy, i jako narzędzia, i pod każdym względem, pod każdym tytułem, który kiedykolwiek ktokolwiek mógłby jeszcze wyrazić. I to jako rzecz i własność do Jej swobodnej dyspozycji, do używania nas i zużycia aż do całkowitego wyniszczenia.

Objaśnienia:

Po dogłębnym rozważeniu Niepokalanej, jej przymiotów oraz jej stosunku do nas, jesteśmy w stanie dokonać tego ważnego aktu woli, który jest istotą całkowitego ofiarowania się. Nie mogę przecież oddać się komuś, kogo nie znam, i którego stosunek do mnie nie jest jasny. Stąd te wcześniejsze rozważania.

Teraz kolej na mnie. Wiem, jak sprawiedliwe i konieczne dla zbawienia mojej duszy jest dobrowolne uznanie tego, czym ONA i tak wg Bożego planu jest od początku czasów: moją Panią, moją Matką, moją Królową.

Dzisiaj słyszy się coraz częściej: „Nie jestem zdolny do takiego oddania się. W żadnym razie nie jestem godny, nie mogę się przecież poświęcić komuś, kogo wciąż zasmucam i tak często obrażam... Niech lepiej wybierze sobie lepszych żołnierzy do swojej służby niż mnie, takiego słabeusza i zdrajcę.”

I właśnie dlatego św. Maksymilian używa tych słów: „Ja, N.N., niegodny grzesznik!” To jest właśnie cudowne w naszej Matce, że to ONA sobie życzy, abym jej służył, znając wszystkie moje bezgraniczne słabości i wiedząc, że wciąż zawodzę na każdej linii. Tak bardzo tęskni za zbawieniem swoich dzieci, że odpowiada jej każde narzędzie. W końcu potrafi miotłą namalować najpiękniejsze arcydzieła, a szufelką zbudować pałace, mianowicie świątynię duszy oczyszczonej w Krwi Chrystusa.

Tak więc już nie ma żadnego usprawiedliwiania się: „Ja niegodny grzesznik” — lecz to znaczy też, że nigdy nie zapomnę o tym, że: sam z siebie nie mogę nic, jestem nieudacznikiem odnoszącym same porażki, ale moje 0 połączone z 1 Niepokalanej, daje siłę wiatru 10 — burzę, która przesywa na wskroś dusze, by je uratować przed wiecznym ogniem.

Czytanie duchowe:

Rozdział: Być rycerzem, str. 47

Siódmy dzień

Rozważanie:

I uczyniła ze mną wraz ze wszystkimi władzami mej duszy i ciała, i z całym moim życiem, śmiercią i wiecznością, cokolwiek Ci się podoba.

Tu oddajemy całą istotę naszą, wszystkie władze duszy, a więc: i rozum, i pamięć, i wolę — wszystkie władze ciała, więc zmysły wszystkie i każdy w szczególności, i siły, zdrowie czy chorobę, oddajemy Jej całe nasze życie ze wszystkimi jego przejściami czy przyjemnymi, czy przykrymi, czy obojętnymi. Oddajemy Jej naszą śmierć, kiedykolwiek i gdziekolwiek, i w jakikolwiek sposób ona nas spotka. A nawet i wieczność całą. Owszem, spodziewamy się, że tam dopiero bez porównania doskonalej do Niej na-

leżeć będziemy mogli. W ten sposób wyrazamy pragnienie i błaganie, by nam dozwoliła coraz doskonalej pod każdym względem stawać się Jej.

Objaśnienia:

Gdy oddajemy się Niepokalanej, to mamy na myśli tylko krótkie życie doczesne. Tutaj i teraz, aż do ostatniego tchnienia — JESTEM TWÓJ! W tym akcie poświęcenia się natomiast prowadzi nas św. Maksymilian do decydującej godziny naszego życia, której najbardziej się boimy. Wszystkie okoliczności śmierci, które tak nas trapią: kiedy, jak, gdzie, w jaki sposób... To wszystko całkowicie i bez wyjątku należy do NIEJ, a my już w ogóle nie będziemy się o to troszczyć, tylko przekazemy to wszystko JEJ w bezgranicznej ufności.

Nawet jeszcze więcej, tak naprawdę to tutaj na ziemi nie istnieje CAŁKOWITE poświęcenie się, ponieważ dopóki żyjemy, zawsze będzie czegoś brakowało z tej CAŁOŚCI. Dlatego też wszystkie nasze akty opoświęcenia zawsze będą raczej wyrazem naszej tęsknoty, naszego dążenia do osiągnięcia stanu, którego tutaj na ziemi nigdy nie możemy osiągnąć. Tym bardziej powinniśmy zwrócić nasze oczy ku wieczności; nie tylko dlatego, że wtedy zakończy się nasza tułaczka, że „wejdziemy do radości naszego Pana”, lecz również właśnie dlatego, że dopiero wtedy tak naprawdę, całkowicie na zawsze i na całą wieczność należec będziemy do NIEJ: całko-

wicie na własność do Matki, całym naszym dziecięctwem, nasze małe serce całe w płomieniach JEJ Serca. Wtedy będziemy mogli JEJ miłość i miłosierdzie CAŁKOWICIE przyjąć w sobie i kochać naszego umiłowanego Zbawcę tak jak ONA go ukochała i kocha w całej wieczności.

Czytanie duchowe:

Rozdział: Miotły Niepokalanej, str. 51

Ósmy dzień

Rozważanie:

Użyj także, jeżeli zechcesz, mnie całego, bez żadnego zastrzeżenia, do dokonania tego, co o Tobie powiedziano: Ona zetrze głowę twoją (Rdz 3, 15), jako też: Wszystkie herezje samaś zniszczyła na całym świecie.

Na figurach i obrazach Niepokalanej widzimy zawsze węża u Jej stóp, okalającego glob ziemski, któremu Ona głowę nogą ściera. On, szatan, grzechem skalany, usiłuje skalać nim wszystkie dusze na ziemi, nienawidzi Tej, co zawsze nieskalaną była. Czyha na Jej piętę w Jej dzieciach, a w walce z Nią zawsze Ona ściera jego głowę w każdej duszy, która się do Niej ucieka. Prosimy Ją, by i nas użyć raczyła, jeżeli zechce, jako narzędzie do ścierania pysznej głowy węża w duszach nieszczęśliwych. Pismo św. dodaje, podając wspo-

mniany wiersz: „A ty będziesz czyhał na piętę Jej” (Rdz 3, 15) i w rzeczywistości zły duch w szczególny sposób czyha na tych, którzy się Niepokalanej oddają, chcąc przynajmniej w nich Ją znieważać. Ale usiłowania jego w duszach szczerze oddanych kończą się zawsze tym sromotniejszą jego klęską, stąd jeszcze gwałtowniejsza bezsilna wściekłość.

Objaśnienia:

Żeby należeć do Matki Bożej, trzeba być całkowicie jej własnością, jej dzieckiem, jej poddanym, jej niewolnikiem. Dlatego na początku modlitwa poświęcenia powtarzała istotę każdego całkowitego oddania się Maryi.

Tymi słowami definiuje św. Maksymilian rycerza Niepokalanej, który Jej — poza swym osobistym oddaniem Maryi dla własnego uświęcenia — ofiaruje się jak żołnierz, jako rycerz: Moja Pani, jestem gotów. Wokół mnie stoją armie diabła, wszędzie triumfuje zło, by sprowadzić niezliczone dusze na potępienie. Naprzeciw stoisz tylko TY sama, Ta, która jako jedyna otrzymała łaskę, by zetrzeć mu głowę. I właśnie dla tej walki o śmierć i życie, dla tej okrutnej bitwy, w której chodzi o wszystko, oddaję się Tobie do dyspozycji: „Rozporządzaj mną, jak tylko chcesz”. Jesteś tą, która miażdży więza, ale konkretnie możesz szatanowi zetrzeć głowę tylko wtedy, gdy masz dzieci, którymi możesz całkowicie dysponować, których rąk, nóg, ducha i serc uży-

wasz, by położyć kres jego panowaniu, by strącić go z tronu, który postawił sobie w tak wielu duszach.

Czytanie duchowe:

Rozdział: Militia Immaculatae i wielka tajemnica fatimska, (I część), str. 172

Dziewiąty dzień

Rozważanie:

Wszystkie herezje samaś zniszczyła na całym świecie.

Słowa te wzięte są z pacieży kapłańskich, które Kościół każe powtarzać o Niej. Mówi Kościół „herezje”, a nie heretyków, bo tych Ona miłuje i właśnie z tej miłości pragnie uwolnić ich od błędu herezji. Mówi „wszystkie” bez żadnego wyjątku. „Sama”, gdyż sama wystarczy; Jej jest bowiem Bóg¹ ze wszystkimi skarbami łask nawrócenia dusz i uświęcenia. Po całym świecie; żaden zakątek ziemi nie jest tu wyłączony. W tym miejscu aktu poświęcenia błagamy Ją, by nas użyć raczyła do wyniszczenia całego cielska węża, świat oplatającego, którym są najrozmaitsze herezje.

¹ Jej jest Bóg — to oznacza, że Bóg cały przekazał się jej w darze ze swoimi wszystkimi skarbami łask, że niczego Jej nie odmawia. Pomimo tego, że Maryja sama z siebie jest niczym, Bóg w swoim nieskończonym miłosierdziu wszystko, co kiedykolwiek chciał podarować ludziom jako swoje łaski, przekazał najpierw Maryi, ażeby jako nasza duchowa Matka i Pośredniczka wszelkich łask nam to dalej przekazywała w darze.

Objaśnienia:

Diabeł wciela się niejako w różne postaci. Sam Kościół często powtarza w modlitwie to zdanie (8 antyfony matutin w Święta Matki Bożej) i odnosi je do wszystkich ruchów, które odpadły od prawdziwej wiary i starają się odciągnąć dusze z prawdziwej drogi. Święty Maksymilian szczególnie mocno akcentuje rolę Maryi w pokonaniu herezji.

Znaczenie tego wyrazu można by wychodząc od greckiego pochodzenia jeszcze bardziej poszerzyć: haeresis oznacza odcięcie i odłączenie. Cokolwiek ludzi oddziela od Boga, co tylko odcina ich od drzewa życia, to Niepokalana już dawno pokonała i zwyciężyła. Nie ma chyba nic gorszego, co by ludzi dobrej woli tak odcinało od łaski Bożej, niż dzisiejszy modernizm, „ściek wszystkich herezji” (św. Pius X).

Czyż nie jesteśmy często zasmuceni i zniechęceni, gdy widzimy, jak wszystko coraz bardziej się stacza, gdy coraz lepiej rozumiemy to straszliwe odłączenie od prawdy Chrystusa, Jego drogi i życia. Właśnie dlatego musimy wybrać te słowa jako akt strzelisty: TY SAMA! Tak, Niepokalana jest naszym ostatnim ratunkiem, absolutnie pewnym zwycięstwem: „Na koniec moje Niepokalane Serce zwycięży!”

Czytanie duchowe:

Rozdział: Militia Immaculatae i wielka tajemnica fatimska, (II część)

Dziesiąty dzień

Rozważanie:

Abym w Twoich niepokalanych i najmiłościwszych rękach stał się użytecznym narzędziem do zaszczepienia i jak najsilniejszego wzrostu Twej chwały w tyłu zbłąkanych i obojętnych duszach.

Na świecie widzimy tyle nieszczęśliwych, zbłąkanych dusz nie znających nawet celu swego życia, miłujących różne dobra znikome zamiast jednego dobra, Boga. Wielu też jest obojętnych względem miłości najwyższej. Pragniemy zaszczepienia i jak najsilniejszego wzrostu chwały Niepokalanej w tych duszach i błagamy Ją, byśmy w Jej rękach niepokalanych i najmiłościwszych byli narzędziem do tego użytecznym, by nie dozwoliła nam sprzeciwić się sobie, by nas przymusiła, gdybyśmy Jej słuchać nie chcieli.

Objaśnienia:

Tutaj całkowite oddanie się jeszcze bardziej zostaje sprecyzowane. Właśnie na tym polega różnica wobec innych form całkowitego oddania się (przede wszystkim według św. Grignon de Montfort): to oddanie się jest ukierunkowane na bliźniego, na odstępców, na letnie dusze, na „heretyków, schizmatyków, niewierzących, żydów, szczególnie na masonów”. To jest miłość bliźniego, która życzy tym ludziom jedyne szczęście, a tym samym za-

wrócenia z szerokiej drogi, która prowadzi do wieczystego zatracenia.

Żebyśmy jednak nie byli bezużytecznym narzędziem, które raczej psuje niż służy, musi ONA „to robić”: „Ty to zrób, Niepokalana! Ty znasz swoje harde i niesforne dziecko. Ty wiesz, że zawsze wszystko robię źle, jak tylko zapomnę, by Tobie dać się prowadzić. Proszę, przymuś mnie! Przytrzymaj mocniej moją rękę, gdy będę próbował ją wyrywać na moją własną szkodę.”

Czytanie duchowe:

Rozdział: Tajemnica zwycięstwa — być poddanym Pani, str. 116

Jedenasty dzień

Rozważanie:

A w ten sposób do jak największego rozszerzenia błogiego Królestwa Najświętszego Serca Jezusowego.

Najświętsze Serce Jezusowe to miłość Boża ku ludziom. Królestwo Jego to panowanie tej miłości w duszach ludzkich, którą Pan Jezus okazał w żłobku i przez całe życie, i na Krzyżu, i w Eucharystii, i przy daniu nam swej Matki za matkę, a którą to miłość w sercach ludzkich zapalić pragnie. Zaszczepienie i rozrost chwały Niepokalanej, zdobycie

dusz dla Niej, to zdobycie dusz dla matki Jezusowej, która Królestwo Jezusowe do dusz wprowadzi.

Objaśnienia:

Celem nabożeństwa do Maryi jest uwielbienie Boga, poszerzenie Królestwa Chrystusa, triumf wiecznej prawdy, zwycięstwo wiecznej miłości Boga, która stała się widzialna w najświętszym Sercu Jezusa. Trzeba często rozważać komentarz św. Maksymiliana, żeby móc odczuć choć odrobinę tej wzniosłości. „Najświętsze Serce Jezusa JEST miłością Boga do ludzi.” — Nie da się krócej ująć istoty i znaczenia nabożeństwa do do Serca Jezusa.

Dlatego nie popełnimy tego błędu i nie będziemy przeciwstawiać nabożeństwa do Maryi nabożeństwu do Zbawiciela. „Przez Maryję do Jezusa!” Kto wypowiada imię „Maryja”, temu powraca jak echo imię „Jezus”. Oba te imiona zapraszają nas, by wspólnie z Niepokalaną zatopić się w rozważaniach nad Zbawicielem, w każdym słowie wychodzącym z jego ust, w jego cudach, a przede wszystkim w jego męce i śmierci na krzyżu. A wszystkie cuda i chwała Boża Chrystusa razem wzięte — to jest JEGO NAJŚWIĘTSZE SERCE!

Czytanie duchowe:

Rozdział: Dla jak największej chwały Boga, str. 59

Dwunasty dzień

Rozważanie:

Albowiem gdzie Ty wejdiesz, tam łaskę nawrócenia i uświęcenia wypraszasz, przez Twoje bowiem ręce wszelkie łaski z najśrodkowego Serca Jezusowego na nas spływają.

Niepokalana to wszechmoc prosząca. Każde nawrócenie i uświęcenie jest dziełem łaski, a Ona pośredniczką łask wszelkich. Stąd też Ona sama wystarczy, by wszystkie, wszelkie łaski wyprosić i dać. W objawieniu Cudownego Medalika św. Katarzyna Laboure` widziała promienie spływające z kosztownego pierścienia na palcach rąk Niepokalanej. Oznaczają one łaski, którymi Niepokalana hojnie obdarza wszystkich, którzy sobie tego życzą. Podobnie [Alfons] Ratisbonne w widzeniu swoim mówi o promieniach łask.

Objaśnienia:

We wszystkich modlitwach, ofiarach i całej działalności rycerza chodzi o to, żeby prowadzić dusze do Niepokalanej i żeby sprowadzić Niepokalaną do tych dusz, żeby ONA weszła do ich życia. Gdy Pośredniczka łask już raz przybędzie, to przemieni jaskinię zbójców w przybytek świętości, wówczas zimny, pusty i mroczny grób przemieni się w jaśniejące mieszkanie pełne miłości i radości.

Jakkolwiek znikomy wydaje się nasz udział w zbawieniu dusz, musimy jednak być mocno przekonani o tym, że dla NIEJ nic, cokolwiek czynimy, nie jest banalne ani znikome. Albowiem nasze małe błahostki (niepozorny akt strzelisty, rozdawanie Cudownego Medalika) mają w rzeczywistości zawsze wielkie znaczenie: torują drogę, aby ONA mogła wejść do dusz. Jak, kiedy, gdzie, przez kogo — to jest Jej sprawa, nie nasza. Lecz jeżeli nie będziemy przekonani o graniczącej z cudem skuteczności naszego marnego apostołatu, to wcześniej czy później zabraknie nam motywacji, by być zawsze i wszędzie JEJ narzędziem.

Czytanie duchowe:

Rozdział: Pośredniczka wszystkich łask, str. 94

Trzynasty dzień

Rozważanie:

Dozwól mi chwalić Cię, Panno Przenajświętsza, daj mi moc przeciwko nieprzyjaciołom Twoim.

Co więc jest Jej nieprzyjacielem? — to wszystko, co skalane, co nie prowadzi do Boga, co nie jest miłością, to wszystko, co pochodzi od węża piekielnego czy kłamstwa i on sam, więc wszystkie nasze wady, wszystkie winy. Prosimy Ją, by nam dała moc przeciwko nim. Bo po to

tylko istnieją wszystkie nabożeństwa, po to modlitwa, po to Sakramenty św., byśmy otrzymali moc do pokonania wszystkich przeszkód w dążeniu do Boga, w coraz gorętszym umiłowaniu, w upodobnieniu się do Boga, w zjednoczeniu się z Bogiem samym. Jak od Boga wyszliśmy przez stworzenie, tak i do Boga wracamy; cała przyroda nam o tym mówi, i gdziekolwiek spojrzemy, tam napotykamy po akcji reakcję równą i przeciwną, jako echo działalności Bożej i działalności też w stworzeniu. Na tej powrotnej drodze reakcji istota obdarzona wolną wolą napotyka na trudności i przeciwności, które Pan Bóg dopuszcza po to, by bardziej jeszcze wzmóc siłę dążenia tej istoty do Niego. By jednak istota ta miała dostateczną ku temu siłę, musi się modlić, musi o tę siłę prosić Tego, który jest źródłem wszelkiej siły i który z miłością spogląda na wysiłki swojego stworzenia i pragnie, by ono szczerze chciało do Niego przyjść, i nie szczędzi mu pomocy. I chociaż to stworzenie, to Jego dziecię drogie, potknie się na drodze, upadnie, skała, pokaleczy, Ojciec miłosierny nie może patrzeć na jego nieszczęście. Zsyła Jednorodzonego Syna swego, który życiem swoim i nauką wskazuje mu drogę jasną i pewną. Krwią zaś swoją Przenajświętszą o wartości nieskończonej obmywa brud i leczy rany. By zaś dusza z obawy przed naruszoną sprawiedliwością Bożą nie traciła nadziei, posyła Bóg uosobienie swojej miłości, Oblubienicę Ducha miłości

matczynej — Niepokalaną, całą piękną, bez skazy, chociaż ludzką córę, siostrę istot ludzkich i Jej zleca szafowanie całym miłosierdziem swoim względem dusz. Ustanawia Ją Pośredniczką łaski wysłużonej przez swego Syna, Matką łaski, Matką dusz z łaski zrodzonych, odrodzonych i wciąż odradzających się w coraz doskonalszym ubóstwieniu.

Czytanie duchowe:

Rozdział: Zadania MI w naszych czasach, str. 189

5. CEREMONIA PRZYJĘCIA DO RYCERSTWA NIEPOKALANEJ

Zaleca się przeprowadzenie ceremonii w jedno ze świąt maryjnych przed wystawionym Najświętszym Sakramentem.

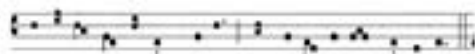
Pieśń na rozpoczęcie

Na początku śpiewa się Hymn do Ducha św., w języku łacińskim lub polskim.

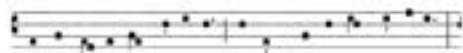
Veni Creator Spiritus

VIII
V

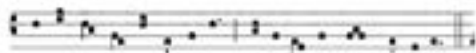
Eni Cre- à-tor Spí-ri-tus, Mentes tu- ó-rum ví-si-
ta: Imple su-pérna grá-ti-a Quae tu cre- ásti péc-to-ra.
2. Qui dí-ce-ris Pa- rácli-tus, Altíssimi do-num De- i,
Fons vi-vus, í-gnis, cá-ri-tas, Et spi-ri- tá-lis úncti- ó.
3. Tu septi- fórmis máne-re, Dígitus pa- térnæ déxte- ræ, 7

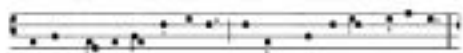
Tu ri-te pro-mis-sum Pa-tris, Ser-mo-ne di-tam göttu-ra.

e. Accen-de lumen sen-sibus, Infunde amo-rem cor-dibus,

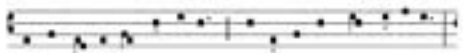
In-firma nos-tri cor-po-ris Vir-tu-te firmans per-pe-ti.

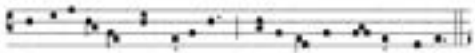
l. Hostem re-pellas lön-gi- us, Pa-cem-que dones pró-ti-nus:

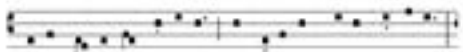
Ductó-te sic te præ-vi-o Vi-témus omne nó-ti-um.

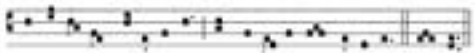
a. Per te sci- ámas da Pa-trem, Noscámus atque Fi-li- um,

Te-que utri- úsque Spi-ri-tum Credámus omni- tén-po-re.

7. De-o Pa-tri sit gló-ri-a, Et Fi-li-o, qui a mórtu- is

Surré-xit, ac Pa-tri-clí-to, In sæ-cu-ló-rum sæ-cu-la. A-men.

Hymn do Ducha Świętego

O Stworzycielu, Duchu, przyjdź,
Nawiedz dusz wiernych Tobie krąg.
Niebieską łaskę zesłać racz
Sercom, co dziełem są Twych rąk.

Pocieszycielem jesteś zwan
I najwyższego Boga dar.
Tyś namaszczaniem naszych dusz
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.

Ty darzysz łaską siedmiokroć,
Bo moc z prawicy Ojca masz,
Przez Ojca obiecany nam,
Mową wzbogacasz język nasz.

Światłem rozjaśnij naszą myśl,
W serca nam miłość świętą wlej,
I wątłą słabość naszych ciał,
Pokrzep stałością mocy swej.

Nieprzyjaciela odpędź w dal
I twym pokojem obdarz wraz.
Niech w drodze za przewodem Twym,
Miniemy zło, co kusi nas

Veni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia
Quae tu creásti péctora.

Qui díceris Paráclitus,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis cáritas,
Et spirítalis únctio.

Tu septifórmis múnere,
Déxterae Dei tu Dígitus,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amorem córdibus,
Infirma nostris córporis
Virtúte firmans pépeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus,
Ductóre sic te praévio
Vitémus omne nóxium.

Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był,
I Ciebie, jedno Tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił.

Niech Bogu Ojcu chwała brzmi,
Synowi, który zmartwychwstał,
I Temu, co pociesza nas,
Niech hołd wieczystych płynie chwał.
Amen.

Per Te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória,
Et Fílio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In saeculórum saécula.
Amen.

Witaj, Gwiazdo morza

1. Witaj, Gwiazdo morza,
Wielka Matko Boga,
Panno zawsze czysta,
Bramo niebios błoga.

2. Ty, coś Gabriela
Słowem przywitana,
Utwierdź nas w pokoju,
Odmień Ewy miano.

3. Winnych wyzwól
z więzów,
Ślepym powróć blaski.
Oddal nasze nędze,
Uproś wszelkie łaski.

4. Okaż, żeś jest Matką,
Wzrusz modłami swymi
Tego, co Twym Synem
Zechciał być na ziemi.

5. O Dziewico sławna
I pokory wzorze,
Wyzwolonym z winy
Daj nam żyć w pokorze.

6. Daj wieść życie czyste,
Drogę ścieł bezpieczną,
Widzieć daj Jezusa,
Mieć w Nim radość
wieczną.

7. Bogu Ojcu chwała,
Chrystusowi pienie,
Obu z Duchem Świętym
Jedno uwielbienie. Amen.

Słowo kapłana

Teraz kapłan krótko przemawia, wyjaśniając na czym polega poświęcenie się Niepokalanej, pochwała podjętą decyzję i zachęca do życia wg niej.

Odnowienie przyrzeczeń Chrztu św.

Kapłan: W dniu naszego Chrztu św. wyrzekliśmy się szatana, jego dzieł i świata. Obiecaliśmy służyć wiernie Bogu naszemu Panu w Jego świętym Kościele katolickim. Odnówmy teraz to święte przyrzeczenie chrzcielne. A zatem pytam każdego z Was: Czy wyrzekacie się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

W: Wyrzekamy się.

K: Czy wyrzekacie się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby was grzech nie opanował?

W: Wyrzekamy się.

K: Czy wyrzekacie się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

W: Wyrzekamy się.

K: Czy wierzycie w Boga Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

W: Wierzymy.

K: Czy wierzycie w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne, Pana naszego, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

W: Wierzymy.

K: Czy wierzycie w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie Świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

W: Wierzymy.

K: Módlmy się więc do Boga Ojca, jak nasz Pan Jezus Chrystus nas nauczył:

W: Ojcze nasz...

Poświęcenie i nałożenie Cudownego Medalika

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit coelum et terram.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Oremus. Omnipotens et misericors Deus, qui per multiples immaculatae Mariae Virginis apparitiones in terris mirabilia jugiter pro animarum salute operari dignatus es: super hoc numismatis signum, tuam bene + dictionem benignus infunde; ut pie hoc recolentes ac devote gestantes et illius patrocinium sentiant et tuam misericordiam consequantur. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

Kapłan kropi Cudowne Medaliki wodą święconą i nakłada je każdemu pragnącemu wstąpić do Rycerstwa, odmawiając następującą modlitwę:

V. Accipe sanctum Numisma, gesta fideliter, et digna veneratione prosequere: ut piissima et immaculata caelorum Domina te protegat atque defendat: et pietatis suae prodigia renovans, quae a Deo suppliciter postulaveris, tibi misericorditer impetret, ut vivens et moriens in materno ejus amplexu feliciter requiescas.

R. Amen.

Po nałożeniu medalików, kapłan modli się słowami:

V. Kyrie, eleison.

R. Christe. eleison. Kyrie, eleison.

V. Pater noster...

następuje cicha modlitwa aż do:

...et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos a malo.

V. Regina sine labe originale concepta.

R. Ora pro nobis.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

V. Oremus. Domine Jesu Christe, qui beatissimam Virginem Mariam matrem tuam ab origine immaculatam innumeris miraculis clarescere voluisti, concede: ut ejusdem patrocinium semper implorantes, gaudia consequamur aeterna: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti, Deus, per omnia saecula saeculorum.

R. Amen.

Akt poświęcenia się Niepokalanej

O Niepokalana, nieba i ziemi Królowo, Ucieczko grzesznych i Matko nasza najmiłościwsza. Ty, której Bóg cały porządek miłosierdzia powierzyć raczył, ja N.N. niegodny grzesznik, rzucam się do stóp Twoich kornie błagając, abyś mnie całego i zupełnie za rzecz i własność Swoją przyjąć raczyła i uczyniła ze mną, wraz ze wszystkimi władzami mej duszy i ciała, i z całym moim życiem, śmiercią i wiecznością, cokolwiek Ci się podoba.

Użyj także, jeżeli zechcesz, mnie całego bez żadnego zastrzeżenia, do dokonania tego, co o Tobie powiedziano: „Ona zetrze głowę twoją”, jako też: „Wszystkie herezje samaś zniszczyła na całym świecie”, abym w Twoich niepokalanych i najmiłościwszych rękach stał się użytecznym narzędziem do zaszczepienia i jak najsilniejszego wzrostu Twej chwały w tylu zabłąkanych i obojętnych duszach, a w ten sposób do jak największego rozszerzenia błogiego Królestwa Najświętszego Serca Jezusowego; albowiem gdzie Ty wejdiesz, tam łaskę nawrócenia i uświęcenia wypraszasz, przez Twoje bowiem ręce wszelkie łaski Najśłodszego Serca Jezusowego spływają.

Dozwól mi chwalić Cię, Panno Przenajświętsza.

Daj mi moc przeciw nieprzyjaciółom Twoim.

Akt strzelisty Rycerstwa Niepokalanej

O Maryjo bez grzechu poczęta, módl się za nami, którzy się do Ciebie uciekamy, i za wszystkimi, którzy się do Ciebie nie uciekają, a zwłaszcza za masonami i poleconymi Tobie.

Końcowe błogosławieństwo kapłana oraz pieśń na zakończenie ceremonii

Hymn Rycerstwa Niepokalanej

NIESIEMY SZTANDAR

1. Niesiemy sztandar w świat daleki
Niepokalanej w blaskach zórz
Skłonią się ludy, schylą wieki
Ona zwycięży wroga dusz.

Ref.: Hufcom rycerzy swych hetmani
Z niebiosów tronu świata Pani.

2. Niesiemy sztandar żywej wiary
Co miłość Boga, bliźnich zna,
Nadziei świętej, serc ofiary
Zbawienia dusz, pogromu zła.

Ref.: Hufcom...

3. Szumią chorągwie Jej błękitne,
Lśnią słońca łask Jej złotym tłem!

l życie święte, życie szczytne
Powstaje z krańca w krańce ziem...

Ref.: Hufcom...

4. Niesiemy sztandar w świat daleki
Niepokalanej Matki dusz!
Skłonią się ludy, schylą wieki
W zwycięskich blaskach wiecznych zórz!

Ref.: Hufcom...

